

[Lis Starcke]

mange instanser som muligt kom ind i det, for netop derved ville man lettere kunne bedømme, om EDB-systemer og opgaver, som man løste ved disse systemer, virkelig var samfundsgavnlig eller de ikke var det. For det er jo helt rigtigt, at man via EDB og ETB meget hurtigere og på en måde sikrere kan få oplysningerne videre, og det kan da gavne på mange forskellige områder. Men vi er alligevel ikke i retsforbundet, selv med de to registerlove, som man godt ved at vi ønskede mere restriktive, end de blev, helt sikre på, at man får bevaret det enkelte menneskes integritet, og at man altid tager nok hensyn til borgerens tarv.

Jeg kunne fristes til at tage min indledning, sådan som jeg har skrevet den, inden jeg hørte de forskellige indlæg, fordi den siger noget om, hvad det er, retsforbundet har ønsket med dette forslag. Jeg vil sige med det samme, at det er slet ikke sikkert, at dette EDB-vurderingsråd kun skal have 7 medlemmer; vi har blot ikke ønsket, at det skulle være for stort, vi har ikke ønsket, at det skulle være noget, der blev for dyrt, men det er da muligt, at det skulle være på en anden måde.

Vi har heller ikke noget imod, hvis de tanker, som vi har lagt i dette forslag, kommer ind i andre instanser, hvis man virkelig får et bredt samarbejde mellem forskningsrådet og samordningsudvalget og man også får erhvervslivet ind, for det tror jeg nemlig også er nødvendigt. Der er også blevet peget på, at det, at man kan få de forskellige processer hurtigere og sikrere igennem, somme tider kan tage nogle arbejdspladser bort, så der er altså også helt andre problemer i det.

Men det, som er væsentligt for retsforbundet, er, at vi virkelig får set på hele udviklingsmønsteret og sørger for, at oplysninger om det kommer ud til offentligheden, for vi mener, det er meget vigtigt, at vi bevarer hele vort demokratiske system, og det vil på en måde svækkes ved den stadig stigende anvendelse af EDB.

Da vi først begyndte at arbejde med disse planer, var der en vældig tendens til en centralisering af EDB. Der er så siden kommet det, at man kan indrette små terminaler og arbejde på decentraliseringen. Hvis vores ord her tidligere har fået finansministeren til, så stærkt som han sagde det her i dag, at sige,

at den tekniske udvikling gik i retning deraf, og man havde fornemmelsen af, at finansministeren også ønskede, at der skulle ske en decentralisering, synes vi allerede, at der er vundet noget.

Jeg vil gerne understrege, at vurderingsrådet ikke skal være et overordnet kontrolorgan, samt at det ikke er hensigten med lovforslaget at hindre den fremtidige udvikling eller udvidelser på EDB-området, heller ikke anvendelsen af EDB. Men retsforbundet anser det for overordentlig vigtigt, at det bliver os, samfundet, demokratiet, der styrer udviklingen og ikke omvendt, altså at vi ikke skal overrumples af den eksplosive EDB-udvikling, der således kommer til at styre os og bevirker, at vi kommer halsende bagefter og skal til at reparere skaderne for borgerne og samfundet, når de er sket. Den gamle talemåde, at det er bedre at forebygge end at helbrede, synes vi er rigtig, og det er det, vi gerne vil opnå ved at få nedsat et EDB-vurderingsråd. Vi synes så afgjort, at det er en politisk opgave og forpligtelse at sikre, at vort demokratiske system ikke svækkes ved denne stigende anvendelse af EDB.

Dataophobningen i den offentlige sektor er i kraftig stigning, og vi kan da godt se de administrative fordele herved, men vi ønsker at pege på, at dette ikke må få en sådan overvægt, at man negligerer det, der bedst tjener borgerne. Det, retsforbundet ønsker, er, at overvejelser af bredere samfundsmæssig karakter skal spille den største rolle i fremtiden, ikke, at anvendelsen af EDB hovedsagelig skal være begrundet i økonomiske og administrative fordele. Ved gennemlæsning af, hvad samordningsudvalget foretager sig, kan jeg se, at det, der har været mest tale om dér, er at udføre det økonomiske, det administrative, det tekniske på den bedste måde. Vi vil også gerne have, at det menneskelige kommer frem, og vi mener, det er meget vigtigt, at opmærksomheden her i folketinget er henvendt derpå. Det har vi da også det bedste håb om, idet jeg må sige tak til næsten samtlige ordførere, fordi de har sagt: vi vil gerne tage positivt imod dette forslag, og vi vil gerne drøfte tingene. Ganske vist var der nogle, der ikke mente, formen med et vurderingsråd var den rigtige. Jeg har understreget, at det ikke er det væsentlige for os, at det lige netop bliver på den måde, bare vi opnår disse vigtige ting.